

El cap ple d'ocells

Aquesta dita es refereix a algú que s'il·lusiona fàcilment amb coses impossibles, pot ser cal una mica per tal de participar en aquestes propostes, sobre tot si la proposta te a veure amb el món dels ocells, no els del cap sinó els del món. Es conegut per que es publicita sovint, que hi ha una regressió de certes espècies d'ocells que fins fa poc temps eren molt habituals al nostre entorn. El dia a dia atrafegat sovint impedeix ser conscient de la riquesa en aus de que disposem a l'entorn de la Colònia. Aquest curs una excel·lent proposta de l'escola, va permetre preparar una fantàstica lamina amb el dibuix algunes de les espècies que els alumnes havien detectat als voltants. Es un petit recull dels ocells que ens envolten i que malgrat cada cop els posem més difícil sobreviure, calladament es van fent un lloc entre nosaltres intentant tirar endavant. Segurament si ocells decidissin deixar de volar per un parell de dies, com a forma de protesta, la gran majoria ni ho notaria, mirem poc al cel, però aquest es un altre problema. Tot i així les aus son un valor natural que cal conservar, i com es diu sovint, no es pot conservar sense conèixer. L'activitat de l'escola ha estat magnifica en aquesta línia, esperem hi hagi més i no resti aïllada, aquest es el camí. A poc que pares un xic d'atenció pots veure i sentir un munt d'espècies, algunes ens acompanyen tot l'any, d'altres venen a l'estiu, o a passar l'hivern, d'altres descansen de camí en viatges de milers de kilòmetres, a l'inici de curs si mirem al cel es possible veure aus en migració passant per sobre l'escola. Moltes s'aparellen i fan els seus nius, mentre els mascles acoten el seu territori amb cantarelles i volades, i nosaltres ens movem per sota aliens a tot aquest batibull. Esta bé instal·lar caixes niu, hi ha moltes ocupades, però cal fer neteja després de l'època de cria, per tal la següent temporada els possibles inquilins trobin una llar acollidora, i no un espai que sembla afectat per la síndrome de Diógenes. Si no es fa així, l'espai s'omple i resta inservible. Qualsevol proposta que afecti l'entorn de la Colònia ha de tenir present als ocells (la fauna salvatge, però els ocells son especialment vulnerables) i com afectarà al desenvolupament de la seva vida voladora. La torre Salvana, es un hotel d'ocells, crien rapinyaires, el xoriguer i també el mussol petit, coloms i pardals, es un espai que aporta aliment, refugi, una atalaia des de la que el xoriguer controla els seus territoris, (tot i que li han robat per instal·lar una bandera, exemple del menyspreu vers els ocells), unes parets que serveixen al puput per marcar el seu territori. Els ocells necessiten aquests espais per desenvolupar la seva vida, necessiten els camps oberts, les zones arbrades, els matolls. Un dia o altre s'actuarà sobre aquest espai, algú a pensat les conseqüències sobre aquestes espècies?, quines alternatives tenim previstes?, com ajudarem a que els ocells del nostre voltant trobin un espai acollidor?, podem fer que les noves actuacions siguin coherents amb aquest desig de promoció de la vida salvatge o si més de no salvaguarda, ja seria molt. Així doncs omplim el cap de idees mentre gaudim dels ocells.